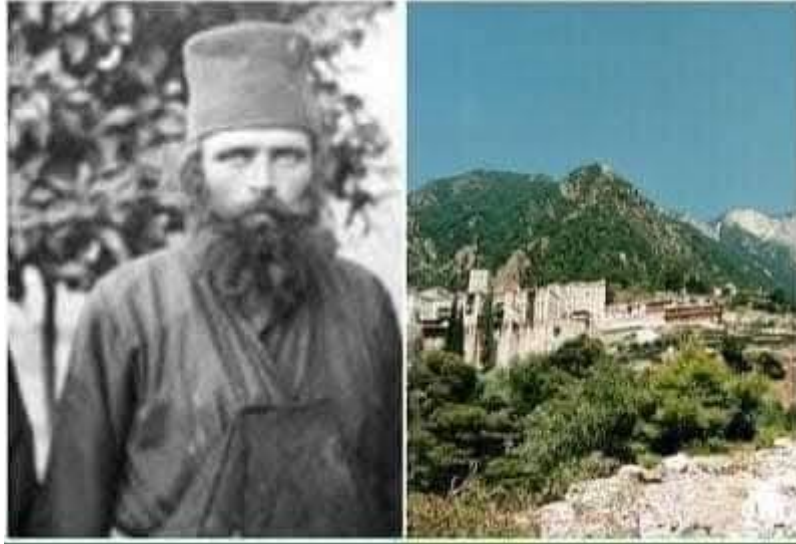

«Ο αφανής ήρωας του Άθωνα που όρθωσε το ανάστημά του απέναντι στον ναζισμό»

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ο αφανής ήρωας του Άθωνα που όρθωσε το ανάστημά του απέναντι στον ναζισμό-Ο πατήρ Γεώργιος της ιεράς Μονής Αγίου Παύλου.

Στο μακρινό και ιερό καταφύγιο του Άθωνα, εκεί όπου ο κόσμος σωπαίνει για να μιλήσει ο Θεός, έζησε ένας άνθρωπος που ένωσε τη σιωπή του μοναχού με το θάρρος του πολεμιστή. Ήταν ο πατήρ Γεώργιος, μοναχός της Ιεράς Μονής Αγίου Παύλου, ένας αληθινός ήρωας της Κατοχής και της ψυχής.

Γεννημένος στις αρχές του 20ού αιώνα, εκάρη μοναχός το 1937. Τα χρόνια της ειρήνης τα πέρασε ως κηπουρός στο μοναστήρι, φροντίζοντας τη γη με την ίδια ευλάβεια που φρόντιζε την ψυχή του. Μα ήρθε η μεγάλη δοκιμασία το 1941, οι γερμανικές δυνάμεις κατοχής απλώθηκαν και στον Άθωνα. Τότε ο Άγιος Τόπος έγινε άσυλο κυνηγημένων και οι μοναχοί φύλακες όχι μόνο της πίστης, αλλά και της ελευθερίας.

Ο πατήρ Γεώργιος βρέθηκε στην αυτής της αφανούς αντίστασης. Μαζί με άλλους αγιορείτες, έκρυβε και φυγάδευε Έλληνες, Άγγλους και Νεοζηλανδούς στρατιώτες που είχαν καταφύγει στο Όρος για να σωθούν από τους Ναζί. Ανάμεσά τους ήταν και ο Νεοζηλανδός αξιωματικός Sandy Thomas, ο οποίος αργότερα αφηγήθηκε την απίστευτη ιστορία της σωτηρίας του στο διεθνώς γνωστό βιβλίο “Dare to be Free” (1953). Στην Ελλάδα κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Εν Πλω (Με Τόλμη για την Ελευθερία, φωτό 3) και θεωρείται ως μία από τις συναρπαστικότερες αληθινές ιστορίες τού Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Όμως η προδοσία δεν άργησε να έρθει. Ένας Ρουμάνος εργάτης λαϊκός, εγκατεστημένος στο Άγιο Όρος, πρόδωσε τον πατέρα Γεώργιο στους Γερμανούς. Τον συνέλαβαν και τον μετέφεραν στο στρατόπεδο του Παύλου Μελά στη Θεσσαλονίκη, όπου βασανίστηκε και οδηγήθηκε ενώπιον γερμανικού στρατοδικείου. Ο δικαστής τον ρώτησε με ψυχρότητα:

— Γιατί βοηθάτε τους εχθρούς μας; Γιατί τους φυγαδεύετε στην Αίγυπτο και δεν μας τους παραδίδετε;

Κι εκείνος, ήρεμος και αγέρωχος, απάντησε:

— Γιατί είναι άνθρωποι που έχουν ανάγκη. Αν σου χτυπήσει την πόρτα ένας πεινασμένος, τι θα του πεις; Ο Χριστός είπε να βοηθούμε όποιον ζητά βοήθεια.

— Δηλαδή, αν ένας Γερμανός ζητούσε τη βοήθειά σου, θα τον βοηθούσες;

— Αν είχε ανάγκη, φυσικά. Μα εσείς δεν έχετε ανάγκη, έχετε πνίξει τον κόσμο στο αίμα.

Οι λέξεις του έπεσαν σαν σπαθιά μέσα στην αίθουσα. Ο Γερμανός δικαστής τον καταδίκασε αμέσως σε θάνατο.

Μεταφέρθηκε στο Επταπύργιο, όπου αρρώστησε βαριά από ελονοσία και εγκαταλείφθηκε να πεθάνει. Μα ένα βράδυ, μέσα στον πυρετό, συνέβη το θαυμαστό. Είδε μπροστά του τον ιδρυτή της Ιεράς Μονής Αγίου Παύλου, τον Όσιο Παύλος τον Ξηροποταμινό που τον θεράπευσε και του είπε:

«Σήκω, πήδα από το παράθυρο και γύρνα στο μοναστήρι μου με τα πόδια.»

Κι εκείνος υπάκουσε. Πήδηξε από τον τρίτο όροφο, έπεσε πάνω σε ένα δέντρο και σώθηκε. Διέσχισε πεζός τη Μακεδονία, μέχρι που έφτασε στο Άγιο Όρος. Στον δρόμο, συνάντησε τον Ρουμάνο προδότη του, που προσπάθησε υπό την απειλή όπλου να τον ξαναπαραδώσει. Ο πατήρ Γεώργιος τον αφόπλισε, αλλά του χάρισε τη ζωή.

«Φύγε. Ο Θεός να σε συγχωρέσει», του είπε.

Έτσι, ο μοναχός νίκησε και τον εχθρό και τον εαυτό του.

Ως το τέλος της Κατοχής, κρύφτηκε σε ένα ασκητήριο έξω από τη Μονή, συνεχίζοντας να βοηθά μυστικά. Μετά την απελευθέρωση, επανήλθε στα καθήκοντά του με την ίδια ταπεινότητα, κηπουρός, ζυμωτής, αρσανάρης, αντιπρόσωπος της Μονής στην Ιερά Κοινότητα. Δεν μιλούσε ποτέ για τον αγώνα του.

Το 1959, όμως, έκανε κάτι που συγκλόνισε όσους τον γνώριζαν επέστρεψε τα

μετάλλια που του είχε απονείμει η Μεγάλη Βρετανία στη Βασίλισσα Ελισάβετ, διαμαρτυρόμενος για τη στάση της Αγγλίας στα γεγονότα της Κύπρου και στον αγώνα της ΕΟΚΑ Α'. Ένας μοναχός, από ένα κελλί του Άθωνα, ύψωσε τη φωνή του ενάντια σε μια ολόκληρη αυτοκρατορία χωρίς μίσος, μα με δίκαιο λόγο και εθνική αξιοπρέπεια.

Τα τελευταία του χρόνια τα πέρασε με χιούμορ και καλοσύνη, λέγοντας στους επισκέπτες του:

«Για να αδυνατίσεις, υπάρχει φάρμακο ακινησία σιαγόνων!»

Μα πίσω από το γέλιο του κρυβόταν μια καρδιά που είχε αντικρίσει τον θάνατο και τον είχε νικήσει.

Πέθανε ειρηνικά το 1998, σε ηλικία 88 ετών, αφήνοντας πίσω του μια ζωή που δεν χώρεσε σε βιβλία, μα έμεινε ζωντανή στις ψυχές όσων τον γνώρισαν. Οι μοναδικές φωτογραφίες του βρίσκονται όχι στην Ελλάδα, αλλά στο αρχείο της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Νέας Ζηλανδίας, σε ένα ιστορικό ντοκουμέντο με τίτλο "A Visit to Mount Athos, November 1944 που αφορά στην ευχαριστήρια επίσκεψη των Νεοζηλανδών στο Άγιο Όρος, το Νοέμβριο του 1944, αμέσως μετά την αποχώρηση των Ναζί από την Ελλάδα. Ο γερο-Γεώργιος, όπως τον αποκαλούσαν προς το τέλος της ζωής του, δεν επέτρεψε σε κανέναν να τον φωτογραφίσει ξανά, προς αποφυγήν τής κενοδοξίας όπως έλεγε.

Ο μοναχός Γεώργιος δεν πολέμησε με όπλα, αλλά με τη δύναμη της πίστης και της ανθρωπιάς. Δεν φόρεσε στολή, αλλά ράσο δεν σήκωσε ξίφος, αλλά σταύρο. Μέσα από τη σιωπή του, έδειξε πως η Αγάπη είναι η πιο ανίκητη μορφή Αντίστασης, και πως η Ελευθερία γεννιέται πάντα μέσα από τη Θυσία.

Δεν γύρεψε ποτέ τιμές κι όμως έγινε άξιος κάθε τιμής. Δεν έγραψε ιστορία κι όμως η ιστορία τον θυμάται. Γιατί υπάρχουν ήρωες που δεν κρατούν σημαίες, αλλά ανάβουν φως.

Και ο πατήρ Γεώργιος ήταν αναμφίβολα ένας απ' αυτούς.

Εις μνήμην του Πατρός Γεωργίου, του αθόρυβου ήρωα του Άθωνα. Είθε οι πράξεις του, η θυσία του και η αγάπη του για τον συνάνθρωπο να παραμείνουν οδηγός στις ζωές μας.

Πηγή: pemptousia.gr